

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/54/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120201405
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3120201405.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu – sudcov JUDr. Miriam Štillovej a Mgr. Petra Straku, v právnej veci manžela (navrhovateľ): A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX C. XXX, zastúpeného splnomocneným zástupcom: Mgr. Jozef Gáplovský, advokát, so sídlom D. E. XXX/X, F. G. H. a manželky: F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. X, XXX XX G. E., zastúpená splnomocneným zástupcom: Mgr. Pavol Dudík, advokát, so sídlom J. X, XXX XX I., o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletému dieťaťu: G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Košice ako kolíznym opatrovníkom, na čas po rozvode, o odvolaní matky dieťaťa a otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 32P/28/2020-561 zo dňa 29. septembra 2023, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch II., III., IV., V., VI. a VII. potvrdzuje.

Vo výroku I. zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trenčín, ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) rozsudkom č. k. 32P/28/2020-561 zo dňa 29.09.2023 rozhodol tak, že Manželstvo účastníkov A. B. a F. B., K. I., uzavreté dňa XX.XX.XXXX, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu G., vo zväzku X, ročník XXXX, na strane XXX, pod por. č. XX sa rozvádza (výrok I.). Maloletý G. B., nar. XX.XX.XXXX sa na čas po rozvode manželstva zveruje do osobnej starostlivosti matky (výrok II.). Právo zastupovať maloletého G. a spravovať jeho majetok budú vykonávať obaja rodičia (výrok III.). Otec je povinný prispievať na výživu maloletého G. sumou vo výške 300,- eur mesačne, ktoré je otec povinný prispievať k rukám matky, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, po právoplatnosti výroku o rozvode manželstva (výrok IV.). Otec je oprávnený stýkať sa s maloletým G.: - počas bežného školského roka v každom párnom týždni v roku od piatku od 14:00 hod. do nedele do 12:00 hod., - počas Vianočných sviatkov a zimných prázdnin v každom párnom roku od 22.12. od 14:00 hod. do 30.12. do 12:00 hod. a v každom nepárnom roku od 30.12. od 14:00 hod. do 07.01. nasledujúceho roka do 12:00 hod., - počas jarných prázdnin v každom nepárnom roku od prvého dňa prázdnin určených vyhláškou Ministerstva školstva SR od 14:00 hod. do posledného dňa týchto prázdnin do 12:00 hod., - počas Veľkonočných sviatkov v každom párnom roku od Zeleného štvrtka od 14:00 hod. do utorka po Veľkonočnom pondelku do 12:00 hod., - počas letných prázdnin v každom roku od 01.07. od 14:00 hod. do 16.07. do 12:00 hod. a od 01.08. od 14:00 hod. do 16.08. do 12:00 hod. Matka je povinná dieťa na styk s otcom riadne pripraviť. Otec si dieťa vyzdvihne od matky v určenom čase na Železničnej stanici v E. a odovzdá matke v určenom čase na Železničnej stanici v I. (výrok V.) Otec je oprávnený komunikovať s maloletým G. online so zapnutým zvukom a kamerou v každú stredu v každom týždni a v každú nedeľu v nepárnom týždni roku

v dobe medzi 19:00 hod. až 20:00 hod., pričom uvedené dni a čas online komunikácie platia pre každého z rodičov a budú sa realizovať počas bežných týždňov, ako aj prázdnin. Nad uvedený rámec je každý rodič oprávnený takto komunikovať s maloletým G. online aj v deň menín a narodenín maloletého G., na Štedrý deň, na Silvestra a na Medzinárodný deň detí, pokiaľ je dieťa u druhého rodiča (výrok VI.). Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok VII.).

1.1 Rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom na začatie konania zo dňa 12.02.2020 sa manžel (navrhovateľ) domáhal rozvodu manželstva s manželkou a úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu.

1.2 Z vykonaného dokazovania, predovšetkým z výsluchu oboch manželov, mal súd za preukázané, že v manželstve účastníkov nastal rozvrat, ktorý možno kvalifikovať ako hlboký a trvalý. Podmienky ust. § 23 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ďalej len „Zákona o rodine“ sú splnené, pretože vzťahy medzi manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že ich manželstvo neplní svoj spoločenský účel. Vážny rozvrat manželstva nastal už veľmi krátko po jeho uzavretí a dňa 30.10.2019 sa manželka aj so synom definitívne odsťahovali zo spoločnej domácnosti. Teda už takmer štyri roky účastníci spolu definitívne nežijú, nehospodária spolu, nevedú spoločnú domácnosť, netrávia spolu voľný čas, intímne sa nestýkajú. Manželstvo je už len formálnym zväzkom bez vzájomnej citovej náklonnosti. Aj manželka s rozvodom manželstva súhlasila.

1.3 Súd konštatoval, že nakoľko s konaním o rozvod manželstva je spojené aj konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletému dieťaťu na čas po rozvode, bolo potrebné rozhodnúť aj o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode. Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 100 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“, § 24 ods. 1 až 6, § 25 ods. 1 a 2, § 62 ods. 1 až 6, § 28 ods. 1, 2 a 3 Zákona o rodine.

1.4 Matka dieťaťa v priebehu celého konania navrhovala zveriť maloletého do jej osobnej starostlivosti. Otec dieťaťa v priebehu konania opakovane menil svoje predstavy o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému (najprv v písomnom návrhu zo dňa 12.02.2020 navrhoval zveriť maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov so striedaním v týždenných intervaloch vždy v nedeľu o 12:00 hod., v podaní zo dňa 06.10.2020 informoval súd o zmene jeho postoja s tým, že dospel k záveru, že uvedená forma striedavej osobnej starostlivosti nebude vzhľadom na okolnosti vhodná a mal za to, že v najlepšom záujme syna bude jeho zverenie matke /vzájomná dohoda/ a nastavenie čo najširšieho styku s otcom, ktorý návrh predloží na pojednávaní). Paralelne s týmto rozvodovým konaním sa na Okresnom súde Košice – okolie (teraz Mestský súd Košice) viedlo pod sp. zn. 19P/248/2020 konanie o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému, v ktorom konaní otec na pojednávaní dňa 03.02.2021 prezentoval ochotu uzavrieť s matkou rodičovskú dohodu v časti zverenia dieťaťa do starostlivosti matky a úpravy jeho styku s maloletým, len nesúhlasil s matkou požadovaným výživným ale so sumou 70,- eur mesačne. Na pojednávaní v tomto rozvodovom konaní dňa 24.09.2021 otec zmenil svoj postoj s tým, že opäť zotrúva na svojom pôvodnom stanovisku a navrhoval zveriť maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov so striedaním v týždenných intervaloch vždy v nedeľu a to aj napriek veľkej vzdialenosti medzi bydliskami rodičov. V závere pojednávania žiadal odročiť pojednávanie na neurčito s odôvodnením poskytnutia priestoru na možnosť mimosúdnej dohody. Na opakované dopyty súdu o stave ich mimosúdnych jednaní otec neodpovedal. Medzičasom v konaní pred Okresným súdom Košice – okolie pod sp. zn. 19P/248/2020 otec na pojednávaní dňa 18.01.2023 uviedol, že nesúhlasí so zverením maloletého do starostlivosti matky a žiadal zveriť maloletého do svojej osobnej starostlivosti a matke dieťaťa určiť výživné. V uvedenom konaní bolo neprávoplatným rozsudkom Okresného súdu Košice – okolie zo dňa 18.01.2023 sp. zn. 19P/248/2020 rozhodnuté o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého a bol upravený styk otca s maloletým. Uvedený rozsudok sa nestal právoplatným, nakoľko matka dieťaťa podala odvolanie do výrokov o výživnom a úprave styku a otec dieťaťa podal odvolanie voči všetkým jeho výrokom a žiadal zmeniť rozhodnutie a zveriť maloletého do jeho osobnej starostlivosti a matku zaviazat' výživným. Následne v tomto rozvodovom konaní dňa 28.06.2023 otec dieťaťa uviedol, že už nenavrhuje striedavú osobnú starostlivosť o maloletého, že si nemyslí, že by bolo v najlepšom záujme dieťaťa jeho zverenie do starostlivosti matky a navrhol zveriť maloletého na čas po rozvode do jeho osobnej starostlivosti ako otca a matke určiť výživné vo výške stanovenej súdom. Rovnako na poslednom pojednávaní v tomto rozvodovom konaní dňa 29.09.2023 navrhoval otec zveriť maloletého do jeho osobnej starostlivosti a matku zaviazat' výživným v sume 200,- eur mesačne.

1.5 Keďže medzi rodičmi nedošlo k uzavretiu rodičovskej dohody o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvode, rozhodol o tejto úprave súd tak, aby úprava rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvode bola za daného skutkového stavu rozpadu rodiny

v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. V danej veci neprichádzala do úvahy ani striedavá osobná starostlivosť o maloletého, ktorú pôvodne otec navrhoval, keďže bydliská rodičov sú od seba vzdialené 320 km, čo by vylučovalo kontinuálne vzdelávanie dieťaťa v jednej škole a navyše komunikácia rodičov dieťaťa nie je bezproblémová, pričom možno konštatovať, že je až veľmi problematická (opakované podávanie oznámení orgánom činným v trestnom konaní, nadmerné množstvo zbytočných oznámení adresovaných ÚPSVaR Košice), pričom fungujúca rodičovská komunikácia je tiež jednou z podmienok riadneho fungovania striedavej osobnej starostlivosti. Teda keďže rodičia dieťaťa spolu nežijú a s ohľadom na vzdialenosť ich bydlísk bolo potrebné rozhodnúť o zverení dieťaťa do starostlivosti jedného rodiča, keďže obaja žiadali o zverenie dieťaťa do svojej starostlivosti. S poukazom na doterajší skutkový stav súd rozhodol o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky. Maloletý žil v spoločnej domácnosti oboch rodičov do 30.10.2019, teda do svojich 2 rokov. A aj v tom čase pred prerušením spolužitia jeho rodičov vykonávala prevažnú časť starostlivosti o maloletého matka, ktorá s ním bola na rodičovskej dovolenke a celodenne sa o neho starala. Dňa 30.10.2019 sa matka spolu s maloletým odsťahovala zo spoločnej domácnosti a presťahovala do G. E. v okrese E. – L. a odvtedy sa o maloletého výlučne stará matka zabezpečujúc všetky jeho potreby a otec sa s ním stretáva každý páry víkend. Maloletý má v súčasnosti 6 rokov. Od svojich dvoch rokov býva v domácnosti s matkou v blízkosti E., kde navštevoval materskú školu a teraz tam navštevuje základnú školu. Teda väčšiu časť svojho života žije na uvedenom mieste, kde má svoj domov, rodinné zázemie, sociálny život, školu, kamarátov, krúžky a podobne. Maloletý je teda spätý so sociálnym životom v blízkosti E. a vzhľadom na dlhodobú faktickú výhradnú starostlivosť matky o neho je zrejme, že je na ňu citovo naviazaný. Súd tým nepopiera citové väzby otca s maloletým, naopak uznával ich existenciu a dôležitosť, ale keďže rodičia dieťaťa od jeho útleho detstva nežijú spolu a maloletý býva s matkou, bolo prirodzené, že silnejšie citové väzby má vytvorené s matkou, ktorá sa o neho od narodenia osobne stará, s ktorou zostal bývať aj po prerušení spolužitia rodičov a ktorá riadne zabezpečuje starostlivosť o maloletého. Z opakovaných správ kolízneho opatrovníka vyplynulo, že vykonával šetrenia pomerov a opakovane konzistentne odporúčal zveriť maloletého do osobnej starostlivosti matky, ktorá podľa šetrení riadne zabezpečuje starostlivosť o maloletého a voči jej osobnej starostlivosti o dieťa nemal žiadne výhrady. Súd preto aj zhodne s neprávoplatným rozhodnutím Okresného súdu Košice – okolie zo dňa 18.01.2023 mal tiež za to, že za daného skutkového stavu je v najlepšom záujme dieťaťa jeho zverenie aj na čas po rozvoде do osobnej starostlivosti matky.

1.6 V súlade s § 28 Zákona o rodine súd vyslovil, že právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok budú vykonávať obaja rodičia, keďže obaja sú nositeľmi rodičovských práv a povinností.

1.7 Pri určení výživného na maloleté dieťa bolo zistené, že neprávoplatným rozsudkom Okresného súdu Košice – okolie zo dňa 18.01.2023 sp. zn. 19P/248/2020 súd uložil otcovi dieťaťa povinnosť prispievať na výživu maloletého za obdobie od 28.02.2020 do 31.08.2020 sumou 150,- eur mesačne, za obdobie od 01.09.2020 do 31.12.2021 sumou 180,- eur mesačne a za obdobie od 01.01.2022 do budúca sumou 230,- eur mesačne, pričom v tom čase bol maloletý žiakom materskej školy. V tejto súvislosti mal zistené, že maloletý má 6 rokov, od 01.09.2023 je žiakom 1. ročníka základnej školy v E., navštevuje školský klub s poplatkom 15,- eur mesačne, poplatok ZRPS predstavuje 30,- eur ročne a 30,- eur triedny fond. Aktuálne na začiatku školského roka ešte nenavštevoval záujmové krúžky, predtým navštevoval gymnastický krúžok s poplatkom 5,- eur na hodinu a krúžok anglického jazyka s poplatkom 55,- eur polročne. Býva častejšie chorý a má zvýšené výdavky v súvislosti s jeho zdravotným stavom (potravinovú intoleranciu, musí dodržiavať diétne stravovanie a stravu mu pripravuje do školy matka), výdavky na lieky a vitamíny v priemere 50,- eur mesačne, má ploché nohy, nosí ortopedickú obuv a má ďalšie bežné výdavky primerané jeho veku. Matka dieťaťa donedávna pracovala na živnosť ako kadernička so zárobkom podľa jej udania vo výške 1.300,- až 1.400,- eur mesačne brutto, z ktorej si platila zákonné odvody na zdravotné a sociálne poistenie 280,- eur mesačne a cestovné. Podľa jej daňového priznania za rok 2022 dosiahla zo živnosti príjem v sume 16.593,85 eur, výdavky v sume 10.908,03 eur, čiastkový základ dane v sume 5.685,82 eur a základ dane znížený o nezdaniteľné časti v sume 1.106,56 eur. Matka si založila si spoločnosť Zenity s.r.o. vykonávajúcu kadernícke služby kde je jediným spoločníkom. Býva v 5-izbovom viacgeneračnom rodinnom dome, kde má so synom samostatnú domácnosť (náklady bývania 100,- eur mesačne + internet a TV 20,- eur mesačne). Matka je podielovou spoluvlastníčkou domu, v ktorom býva otec dieťaťa v podiele 1-ica, má od matky požičané osobné motorové vozidlo. Matka nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Otec dieťaťa býva sám v rodinnom dome, ktorého je podielovým spoluvlastníkom, má auto zn. Kia Ceed z roku 2011. Jeho mesačné výdavky predstavujú: elektrina 119,- eur, voda 23,70 eur, internet a TV 32,62 eur, spláca hypotekárny úver 329,- eur a poisťku domu 12,- eur. Od januára 2022 otec pracuje opäť na živnosť v oblasti kovoobrábania a podľa jeho vlastného udania zarába v priemere 2.000,- eur mesačne netto. Podľa daňového priznania

za rok 2022 dosiahol zo živnosti príjmy: 32.735,- eur (v priemere 2.727,91 eur mesačne), výdavky 21.948,90 eur, čiastkový základ dane 10.786,10 eur, základ dane znížený o nezdaniteľné časti 6.206,84 eur. Otcom boli predložené faktúry za vykonané práce za obdobie od januára do augusta 2023 v sume 21.213,- eur, v priemere 2.651,60 eur mesačne brutto, z ktorej si ako živnostník platí zákonné odvody do poisťovní a podobne. Okrem maloletého nemá inú vyživovaciu povinnosť.

1.8 Súd na čas po rozvoде zaviazal otca pri určovaní výživného na čas po rozvoде výživným vo výške 300,- eur mesačne. Stotožnil sa s názorom Okresného súdu Košice – okolie, ktorý neprávoplatným rozsudkom sp. zn. 19P/248/2020 zo dňa 18.01.2023 určil otcovi výživné na maloletého, ktorý bol v tom čase žiakom materskej školy vo výške 230,- eur mesačne a pri určovaní výživného prihládol na ďalšiu zmenu pomerov na strane dieťaťa, ktorá medzičasom nastala v tom, že od septembra 2023 maloletý nastúpil na základnú školu, čím sa jeho výdavky prirodzene zvýšili. Súd mal za to, že uvedená suma zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa zodpovedajúcich jeho veku ako aj schopnostiam a možnostiam rodičov. Nestotožnil sa s tvrdením otca, že by suma presahujúca 200,- eur mesačne, s ktorou by on súhlasil presahovala jeho možnosti. V tejto súvislosti súd poukázal na to, že otec vo svojom prvotnom písomnom návrhu zo dňa 12.02.2020 sám uviedol, že vtedy po rozchoде rodičov on dobrovoľne prispieval k rukám matky sumou 350,- eur mesačne, pričom aj vtedy bol živnostníkom v oblasti kovoobrábania a podľa jeho daňového priznania za rok 2019 vtedy dosiahol príjem zo živnosti 29.805,74 eur, výdavky mal 19.569,12 eur, čiastkový základ dane 10.236,62 eur a základ dane 4.330,59 eur. Bolo teda zrejmé, že už v tom čase uvedená suma bola v schopnostiach a možnostiach otca, pričom maloletý mal len 2 roky. Odvtedy je maloletý vekovo starší a jeho nároky na výživu sa zvyšujú. Porovnaním daňových priznaní otca možno konštatovať, že na jeho strane tiež došlo k čiastočnému zvýšeniu jeho zárobkových pomerov. Bolo možné preto konštatovať, že pokiaľ bolo vtedy v jeho možnostiach dobrovoľne platiť 350,- eur mesačne, určite je v jeho súčasných schopnostiach a možnostiach platiť 300,- eur mesačne, na ktorú sumu ho súd teraz zaviazal a to aj s prihliadnutím na jeho ďalšie výdavky. Súd tiež poukázal na to, že rozsudkom súdu zo dňa 05.05.2022 sp. zn. 17Pc/12/2021 bola zrušená aj vyživovacia povinnosť otca k matke ako k manželke, preto už nemusí platiť ani manželské výživné, ktoré bolo predtým určené a okrem maloletého nemá žiadne iné vyživovacie povinnosti. V tejto súvislosti ešte zdôraznil, že výživné pre maloleté dieťa má vždy prednosť pred inými nevyhnutnými výdavkami povinného rodiča.

1.9 Pokiaľ ide o úpravu styku otca s maloletým, rodičia sa v podstate dohodli na úprave styku v každom párnom týždni od piatku od 14:00 hod. do nedele do 12:00 hod. a tak sa aj styk dlhodobo realizuje. Takto bol upravený aj styk neprávoplatným rozsudkom Okresného súdu Košice – okolie sp. zn. 19P/248/2020 zo dňa 18.01.2023. Rodičia sa stotožnili aj s úpravou styku počas sviatkov a prázdnin v zmysle vyššie uvedeného rozsudku. Nevedeli sa dohodnúť len na mieste odovzdávania dieťaťa na styk, kedy matka navrhovala upraviť ako miesto odovzdávania dieťaťa na polceste Železničnú stanicu v M. A. a otec navrhoval, že on si v piatok vyzdvihne maloletého v dohodnutom čase na Železničnej stanici v E. a matka si vyzdvihne maloletého v nedeľu v dohodnutom čase na Železničnej stanici v I.. V danej veci mal súd za to, že praktickejšia a vhodnejšia je varianta navrhovaná otcom dieťaťa. Jednak lepšie prihliada na školské povinnosti dieťaťa, keďže je asi nereálne, aby dieťa pri dodržaní školskej dochádzky v Košiciach bolo odovzdané otcovi v piatok o 14:00 hod. v M. A. a tiež by taký spôsob s prestupmi a čakaním bol časovo náročnejší pre všetkých zúčastnených. Rovnako matkou uvádzaná varianta pristúpenia druhého rodiča do vlaku v M. A. a následného hľadania sa vo vlaku sa javí ako problematická a je tiež otázne, na ktorej ďalšej zastávke by druhý rodič vystúpil, kedy by mu išiel ďalší spoj a podobne. O nevhodnosti odovzdávania dieťaťa na polceste v M. A. v neposlednom rade svedčí aj posledné nedorozumenie medzi rodičmi pri odovzdávaní dieťaťa dňa 10.09.2023, ktoré vyústilo až do podania trestného oznámenia. Bolo preto potrebné, aby miesto odovzdávania bolo jasne zadané a časovo najvhodnejšie pre maloleté dieťa. Úpravu styku súd v prevažnej miere prevzal z úpravy neprávoplatného rozsudku Okresného súdu Košice – okolie zo dňa 18.01.2023 sp. zn. 19P/248/2020, ktorú považoval za najvhodnejšiu za daného skutkového stavu s prihliadnutím na menšie výhrady zo strany matky ohľadom nerealizovateľnej online komunikácie otca s maloletým aj v nedeľu, ktorú má on styk s maloletým.

1.10 V danej veci súd v zmysle § 58 v spojení s § 52 CMP rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie obidvaja rodičia dieťaťa.

3. Matka dieťaťa odvolaním prostredníctvom splnomocneného zástupcu zo dňa 03.01.2024 napadla rozsudok okresného súdu voči výrokom IV., V. a VI. odvolávajúc sa na dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ a § 62 ods. 1 CMP.

3.1 K dôvodom odvolania proti výroku o určení výživného uviedla, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, resp. skutočný stav veci nezistil úplne a správne a zároveň nesprávne právne vec posúdil, a to nesprávnym aplikovaním ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine). Vytykala súdu, že nevykonala žiadne kroky smerujúce k tomu, aby otec riadne predložil svoj príjem za relevantné obdobie. Až po opakovaných návrhoch jej právneho zástupcu otec založil do spisu aktuálne faktúry. Bolo pritom povinnosťou súdu zisťovať majetkové pomery povinného rodiča. V ďalšej časti matka poukázala na zdravotné problémy maloletého a tým spojené výdavky, ktorú skutočnosť súd iba stroho konštatoval bez toho, aby ju pri rozhodovaní zohľadnil. Okrem toho sú so starostlivosťou o maloletého spojené i ďalšie bežné výdavky (náklady na bývanie 70,- eur, oblečenie 70,- eur). Navyše z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva jej námietka zvýšených výdavkov pre oboch rodičov pri odovzdávaní dieťaťa v I. a E.. Okrem toho podotkla, že otec výdavky nerozporoval. Na mimoriadne alebo jednorazové výdavky jej však otec nad rámec súdom stanoveného výživného odmietol prispievať. Navrhovala preto určiť výživné vo výške 350,- eur mesačne.

3.2 Ohľadom výroku o styku otca s maloletým dieťaťom matka odvolaním napádala časť týkajúcu sa letných prázdnin, kedy je styk upravený dva týždne v júli a dva týždne v auguste. Podľa nej takto upravený styk nie je pre ich syna vhodný. Už ostatné letné prázdniny bol problém, aby syn išiel aspoň na jeden týždeň k otcovi, nakoľko na dva týždne odmietal nakoľko je to príliš dlhá doba na to, aby bol odlúčený od nej. O probléme predložila súdu aj zvukové nahrávky z toho obdobia medzi ňou, synom a otcom. Navrhla preto rozhodnutie o úprave styku v časti letných prázdnin zmeniť tak, aby mal otec oprávnenie sa stretnúť s maloletým týždeň v júli a týždeň v auguste. Podstatnejšie pochybenie súdu pri úprave styku ich syna s otcom videla v úprave miesta odovzdania a vyzdvihnutia dieťaťa, a to Železničnú stanicu I. a Železničnú stanicu E.. Keď obaja cestovali autom do M. A., čo trvalo okolo 1,5 až 2 hodín, vždy sa načas stretli a dieťa si odovzdali. Polroka týmto spôsobom bez problémov fungovali. Aj sám syn si cestu autom pochvaľoval. S otcom mali dohodnuté miesto, kde bola detská herňa, dali si prestávku všetci a následne pokračovali v jazde každý svojou cestou. Tým predchádzali aj tomu, aby syn musel cestovať v preplnených a špinavých vlakoch, čo je zlé najmä pre jeho imunitu. Súdom upravený spôsob odovzdávania dieťaťa nie je pre rodičov hospodárny ani finančne ale ani časovo. Nejde ani o logické a rozumné riešenie a to z pohľadu bydliska otca a miesta vyzdvihnutia dieťaťa v nedeľu.

3.3 Ďalej matka dieťaťa odvolaním napadla aj výrok VI. týkajúci sa online komunikácie otca so synom, ktorý výrok súd formálne prevzal z rozhodnutia Okresného súdu Košice okolie, ktorý rovnakým spôsobom upravil len s tým, že sa tak má diať v nedeľu, kedy otec nie je s dieťaťom. Tento výrok navrhla zrušiť a konanie v tejto časti zastaviť tak ako rozhodol aj Krajský súd v Košiciach. Telefonáty medzi otcom a synom a rovnako medzi ňou a synom v časoch kedy dieťa nie je s nimi prebiehajú bez problémov.

3.4 Vzhľadom na uvedené matka navrhla rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého sumou vo výške 350,- eur mesačne, ktoré je otec povinný prispievať k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred po právoplatnosti výroku o rozvode manželstva (výrok IV.). Otec je oprávnený stykať sa s maloletým okrem styku upraveného rozsudkom počas letných prázdnin v každom roku od 01.07. od 14:00 hod. do 08.07. do 12:00 hod. a od 01.08. od 14:00 hod. do 08.08. do 12:00 hod. Matka je povinná dieťa na styk s otcom riadne pripraviť. Otec si dieťa vyzdvihne od matky v určenom čase na Železničnej stanici v M. A. a odovzdá matke v určenom čase na Železničnej stanici v M. A. (výrok V.). Zrušuje rozsudok vo výroku VI. a konanie v tejto časti zastavuje (výrok VI.).

4. Otec dieťaťa prostredníctvom splnomocneného zástupcu v odvolaní napádal výroky II., IV., V. a VI. pričom s výrokmi I., III. a VII. súhlasil.

4.1 Nesúhlasil so skutkovým a právnym posúdením veci, keď prvostupňový súd nevykonala vo veci dostatočné dokazovanie a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré tiež nesprávne právne posúdil. Otec uviedol, že vzhľadom na skutkové okolnosti prípadu okresný súd požiadal o zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti. Aj keď sa v priebehu súdneho konania javila možnosť uzavretia rodičovskej dohody, tak k tomuto nikdy nedošlo pre svojvoľné menenie podmienok dohody zo strany matky. Situáciu ohľadne výchovy a starostlivosti o maloletého matka dieťaťa zhoršovala svojím neadekvátnym správaním, keď namiesto upokojenia dieťaťa situáciu zbytočne vyhocovala, čo negatívne vplývalo a vplýva nielen na neho ale predovšetkým na maloletého, ktorý je tak vystavený zbytočným emóciám, keď zmenám situácie na poslednú chvíľu nerozumie a tieto nechápe (podobne ako on). Z toho dôvodu požiadal súd o ustanovenie súdneho znalca za účelom vyšetrovania oboch rodičov na ich schopnosť riadne sa starať o maloleté dieťa, zohľadňovať potreby dieťaťa a rovnako aj úlohu a práva druhého z rodičov pri výchove a starostlivosti o dieťa. Tento ním navrhnutý dôkaz okresný súd nevykonala, zamietnutie tohto návrhu však v napadnutom rozsudku žiadnym spôsobom bližšie nezdôvodnil. Namietal takýto postup, konanie a rozhodnutie prvostupňového

súdu považoval preto v tomto smere za nepreskúmateľné. Ďalej otec uviedol, že matka pritom vždy uprednostňovala a aj stále uprednostňuje svoje podnikateľské aktivity a to aj cez víkendy, kedy je syn nútený na ňu čakať v jej práci, prípadne sa starajú o neho tretie osoby. Maloletému toto vadí, sám ho na upozornil. Matka neustále strieda domácnosti, pravidelne berie syna k partnerovi (s týmto má syn lepší vzťah ako s matkou) do E., kde maloletý nemá svoju izbu a byt je obývaný aj s ďalšími osobami. U neho má syn úplne odlišné podmienky na výchovu (vlastnú izbu, v priamom susedstve býva množstvo detí v jeho veku).

4.2 Z opatrnosti otec namietal aj skutkové zistenia resp. vyhodnotenie dôkazov prvostupňovým súdom vo vzťahu k určeniu výšky vyživovacej povinnosti v sume 300,- eur mesačne, ktorá nezodpovedá zohľadneniu jeho príjmových a výdavkových pomerov. Rovnako tiež potrebám maloletého a tiež príjmovým a majetkovým pomerom na strane matky. Ďalej uviedol, že matka dieťaťa nikdy neuvádzala pravdivé údaje a informácie o svojom príjme a majetkových pomeroch. Nepravdy a klamstvá matky vo veci výživného na manželku musel opätovne riešiť Okresný súd Trenčín, ktorý rozsudkom sp. zn. 18Pc/13/2021 zo dňa 19.06.2023 povolil obnovu pôvodného konania. Dá sa predpokladať, že príjem matky je nad 2.000,- eur. Okrem toho investovala do vlastnej prevádzky kaderníctva v mesiaci máj 2023 sumu 7.000,- eur, v prevádzke má zamestnanca, absolvovala letecky zahraničnú dovolenku, kúpila si nové osobné motorové vozidlo. Z vykonaného dokazovania je podľa neho zrejmé, že jeho zárobok sa v porovnaní s rokom 2022 mierne znížil. Jeho oprávnené výdavky sa porovnaným obdobím v r. 2019 násobne zvýšili. Po odchode matky zo spoločnej domácnosti jej určitý čas posielal sumu 350,- eur vďaka úsporám z minulosti pričom mu opakovane finančne pomáhali jeho rodičia napr. kúpou novšieho auta za účelom dochádzania za synom do E. čo im doposiaľ spláca. Matkin reálny príjem v súčasnosti odhaduje na cca 3.000,- eur. Ako je známe za dané kadernícke služby sa len zriedka vystavuje daňový doklad a navyše matka má len minimálne zdravotné a sociálne odvody, zároveň poberá daňový bonus na dieťa a obedy v škole majú deti zdarma. Syn nenavštevuje žiaden krúžok ani mimoškolskú aktivitu. Na kurz anglického jazyka ho pod odhlásení matky opätovne prihlásil a zaplatil mu ho (35,- eur). Synov zdravotný stav sa zlepšuje, čo je v rozpore s tvrdeniami matky pri požiadavke na priznanie výživného. Zdôraznil tiež, že výlety a voľnočasové aktivity uhrádza synovi pokiaľ je s ním, a to v plnej miere.

4.3 Otec navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a maloletého zveriť na čas po rozvode do jeho osobnej starostlivosti a matku zaviazat' na prispievanie na jeho výživu so súčasným určením času stretávania sa matky s maloletým.

5. Matka dieťaťa prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 08.02.2024 v bode I. označenému „K osobnej starostlivosti“ uviedla, že otcom maloletého uvádzané námietky voči rozhodnutiu súdu o zverení ich syna do jej osobnej starostlivosti považuje za ničím nepreukázané tvrdenia, ktoré nie sú spôsobilé v súlade so súdnou praxou spochybnit' správnosť a zákonnosť rozhodnutia súdu o zverení ich syna do jej osobnej starostlivosti. V tomto smere plne zotrvala na svojich vyjadreniach uvedených počas súdneho konania. Syn ako prvák prosperuje v škole s vyznamenaním o čom súdu predložila jeho vysvedčenie a pochvalu triedneho učiteľa.

5.1 K bodu II. „K výživnému“ uviedla, že svoje námietky voči rozhodnutiu súdu o výživnom uviedla už v odvolaní, na ktorých v plnom rozsahu zotrúva. Otec maloletého sa snaží vo svojom odvolaní spochybnit' zdravotný stav ich syna a s ním spojené ťažkosti a tiež jeho zvýšené výdavky. Za týmto účelom priložila súdu aktuálnu lekársku správu/potvrdenie zo dňa 07.02.2024, z ktorého jasne vyplýva, že potravinová intolerancia ich syna pretrúva a v dôsledku toho má zvýšené výdavky v súvislosti so stravovaním. Nie je preto pravdivé tvrdenie otca maloletého, že krvné testy vylúčili potravinovú intoleranciu.

6. Otec dieťaťa ani kolízny opatrovník dieťaťa sa k vyjadreniu matky dieťaťa písomne nevyjadrili.

7. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, účastníkom konania (§ 362 a § 359 CSP, § 7, § 94 CMP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu (§ 65 CMP) a bez viazanosti dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 37 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario CSP), postupom podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu vo výrokoch II., III., IV., V., VI. a VII. ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP) pričom vo výroku I. zostáva nedotknutý.

8. Okresný súd rozsudkom rozhodol tak, že výrokom I. manželstvo účastníkov konania rozviedol a ďalšími výrokmi II. až VI. upravil pomery manželov k maloletému dieťaťu na čas po rozvoде.

9. Otec odvolaním napadol výrok rozsudku o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky a s tým súvisiace výroky o výživnom a úprave styku. Matka sa odvolala čo do výrokov o výživnom a úprave styku. Z uvedeného vyplývala povinnosť odvolacieho súdu preskúmať všetky výroky napadnutého rozsudku s výnimkou výroku I. o rozvoде manželstva, ktorý nenapadol žiaden z účastníkov (§ 65 CMP) preto manželstvo účastníkov konania možno považovať za právoplatne rozvedené.

10. Základom pre úpravu práv a povinností rodičov k maloletému je rozhodnutie o tom, komu bude dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prípadne do striedavej osobnej starostlivosti.

11. V zmysle ust. § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvoде, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

12. Úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu sa uskutočňuje podľa stavu zisteného v čase rozhodovania súdu (§ 217 ods. 1 CSP). Pri úvahe o tom, či sa má zmeniť rozhodnutie alebo dohoda rodičov, treba mať na zreteli záujem dieťaťa, najmä jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu výchovného prostredia, ako aj právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom. Rodič, ktorý nemá maloleté dieťa vo svojej priamej výchove, má obmedzenejšie možnosti ovplyvňovať jeho výchovu než rodič, ktorý dieťa vo svojej výchove má. Napriek tomu však nie je zodpovednosti za výchovu dieťaťa zbavený. Svoj vplyv na maloletého môže uplatňovať pri pravidelnom styku s ním, na ktorý má zásadne právo. Je i v záujme maloletého, aby na jeho výchovu pôsobili obidvaja rodičia a aby si, i keď rodičia žijú oddelene, vytvoril citové vzťahy k obidvom.

13. Odvolací súd oboznámiac sa s obsahom celého spisu sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu, ktorý vykonal dostatočné dokazovanie, prostredníctvom ktorého si zabezpečil dostatočne skutkové podklady pre vydanie napadnutého rozhodnutia. Dospel k správne právne záveru o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvoде. V tomto smere poukazuje aj na dôvody napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP), ktoré považuje za správne a presvedčivé.

14. V súdnej veci niet pochybností, že obidvaja rodičia sú spôsobilí dieťa vychovávať a majú na to vytvorené vhodné podmienky. Nepochybne však v súčasnom období je preferenčnou osobou maloletého dieťaťa matka, ktorá od odchodu zo spoločnej domácnosti (v r. 2019) zabezpečuje starostlivosť o maloletého. Ako vyplýva zo správ kolízneho opatrovníka v starostlivosti matky neboli zistené žiadne nedostatky. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na rozsudok Okresného súdu Košice – okolie sp. zn. 19P/248/2020 zo dňa 18.01.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov č. k. 23CoP/57/20023-887 zo dňa 26.10.2023 v konaní o úpravu rodičovských práv a povinností, ktorý v priebehu odvolacieho konania nadobudol právoplatnosť (25.11.2023) a ktorým bol maloletý tiež zverení do osobnej starostlivosti matky.

15. Otec v odvolaní nesúhlasil so zverením maloletého do osobnej starostlivosti matky. Jeho odvolanie odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Ako už uviedol súd prvej inštancie, otec niekoľkokrát menil svoje predstavy o úprave rodičovských práv a povinností. Nepreukázal, že by matka nezabezpečovala starostlivosť o maloletého alebo ju zanedbávala. Podľa kolízneho opatrovníka je dieťa sociálne začlenené na život v mieste bydliska matky. To, že matka vezme maloletého aj do práce nemožno považovať za skutočnosť, ktorá by signalizovala nezvládanie starostlivosti o dieťa z jej strany. K nevykonaniu dôkazu navrhnutému otcom na znalecké dokazovanie za účelom zistenia schopností rodičov riadne sa starať o maloletého odvolací súd poukazuje na to, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv účastníkov nie je ani postupom, ktorým by účastníkom súd odňal možnosť konať pred súdom, pretože rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu (§ 185 ods. 1 CSP) nie účastníkovi konania. Okresný súd na pojednávaní dňa 29.09.2023 doplnenie dokazovania v zmysle návrhu právneho zástupcu otca nepripustil. Je pravdou, že okresný súd

v rozhodnutí neodôvodnil nevykonanie navrhnutého znaleckého dokazovania avšak za preukázaného stavu ani odvolací súd nevidel dôvod k doplneniu dokazovania navrhovaným spôsobom.

16. Okresný súd rozsudkom upravil aj zastupovanie dieťaťa a spravovanie jeho majetku v bežných veciach, k čomu určil obidvoch rodičov. Zásadne totiž platí, že obaja rodičia majú rovnaké práva a povinnosti vrátane zastupovania a správy majetku maloletého dieťaťa, okrem prípadov, keď jeden z rodičov bol pozbavený rodičovských práv a povinností, prípadne mu bol výkon rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený. O takýto prípad však v prejednávanej veci nešlo a nebol zistený žiaden dôvod odkloniť sa od takejto úpravy.

17. Matka v podanom odvolaní namietala, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výške určeného výživného dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Mala za to, že určená výška výživného nezodpovedá zvýšeným nákladom na maloletého v súvislosti s tým, že trpí ochoreniami, pre ktoré musí mať špeciálnu stravu a nemôže sa stravovať ani v škole. Vytýkala súdu, že neprihliadol na zvýšené výdavky pre oboch rodičov v súvislosti so stykom. Napokon podľa matky bolo povinnosťou súdu zisťovať majetkové pomery otca. Otec v odvolaní poukazoval na to, že určené výživné nezodpovedá potrebám maloletého (maloletý nemá mimoškolské aktivity, zdravotný stav sa mu zlepšuje) a tiež príjmovým a majetkovým pomerom matky.

18. Odvolací súd vyhodnotil námietky matky rovnako aj otca v podanom odvolaní ohľadom výroku o určení výživného ako nedôvodné nakoľko na základe preskúmania rozsudku nezistil okolnosti, ktoré by viedli k záveru o nesprávnosti rozhodnutia o určení sumy výživného vo výške 300,- eur mesačne pre dieťa. Okresný súd správne vychádzal z pomerov rodičov a potrieb maloletého konkretizovaných v bodoch 24. – 26. odôvodnenia rozsudku. Správne teda prihliadol na skutočnosť, že maloletý nastúpil do 1. ročníka základnej školy v ktorej súvislosti sa jeho výdavky a potreby zvýšili. Súd akceptoval aj zdravotné problémy syna. Otec dosahuje príjem o výške ktorého nie sú pochybnosti (súd sa oboznámil s daňovými priznaniami, pričom uvádzané príjmy potvrdzujú aj faktúry). Považujúc príjem otca za značný je aj podľa odvolacieho súdu v jeho schopnostiach prispievať určeným výživným a to aj napriek tomu, že sa podľa otca maloletý nezúčastňuje na mimoškolských aktivitách. Čo sa týka matky ohľadom ktorej otec v odvolaní poukazuje na jej príjmové a majetkové pomery, táto si plní vyživovaciu povinnosť k maloletému vzhľadom na jeho vek poskytovaním bývania a výkonom osobnej starostlivosti. Naopak pokiaľ ide o námietky matky táto opomína, že je potrebné pri určení výživného prihliadnuť aj na štátne sociálne dávky (rodinné prídavky) ňou poberané. Na tomto mieste odvolací súd uvádza, že i keď rozsah výživného v zákone výslovne vyjadrený nie je, vyplýva zo všeobecne uznávaného hľadiska, že výživným sa má dieťaťu zabezpečiť taká životná úroveň, ktorú by dosahovalo i v prípade, ak by rodičia žili v spoločnej domácnosti, resp. sa podieľali na úhrade výdavkov spoločnej domácnosti i jej jednotlivých členov. Podľa odvolacieho súdu určené výživné v súčasnej dobe uvedené spĺňa.

19. Okresný súd napadnutým rozhodnutím upravil aj styk otca s maloletým, aby sa otec touto formou podieľal na výchove dieťaťa. Matka v odvolaní namietala, že styk otca s maloletým počas letných prázdnin v rozsahu dvoch týždňov sa jej javí ako prídlhý a žiadala zmeniť rozhodnutie a styk upraviť na jeden týždeň v júli a jeden týždeň v auguste, čo odôvodnila nízkym vekom maloletého a jeho naviazanosťou na jej osobu. Podstatnejšie pochybenie súdu pri úprave styku ich syna s otcom videla v úprave miesta odovzdania a vyzdvihnutia dieťaťa.

20. Odvolací súd považuje námietku matky za nedôvodnú majúc za to, že maloletý je vo veku (7 rokov), kedy dokáže byť bez prítomnosti matky aj dlhšiu dobu a predovšetkým je v jeho záujme, aby trávil s otcom dlhší čas a budoval si s ním rovnako dobrý vzťah ako s matkou. Dieťa má právo na oboch rodičov. Okrem toho daným rozsahom bude dieťaťu s otcom poskytnutý čas k možnosti stráviť letné prázdniny aj mimo miesta jeho bydliska. Problematickým sa pri realizácii styku javilo odovzdávanie maloletého dieťaťa z dôvodu, že bydliská rodičov sú vzdialené 320 kilometrov, čo namietala matka dieťaťa. Medzi rodičmi pretrvávajú nezhody a ťažká komunikácia, preto sa odvolací súd stotožnil s názorom okresného súdu, že odovzdávanie dieťaťa rodičmi musí byť striktné upravené súdnym rozhodnutím, aby nedochádzalo ku konfliktným situáciám. Rozhodnutie, že dieťa bude rodičmi odovzdávané na Železničnej stanici v E. a Železničnej stanici v I. považoval za správne. Odovzdávanie maloletého na Železničnej stanici v M. A., tak ako to navrhla matka maloletého aj v konaní pred okresným súdom nevidel ako vhodné aj z hľadiska času čo napokon potvrdil aj otec, ktorý sa pred rozhodnutím súdu na požiadavku matky takémuto stretávaniu podvolil. Námietku matky týkajúcu sa preplnených resp. špinavých vlakov

nemožno hodnotiť ako dôvodnú aj s prihliadnutím na to, že v súčasnej dobe sú na vlaky kladené určité hygienické štandardy a navyše sú vo vlakoch vyhradené miesta pre cestujúcich s deťmi do 10 rokov veku a to v samostatných vozňoch, v ktorých sú priestory pre deti kultúrnejšie upravené a kde majú deti spolu s rodičmi zabezpečené svoje miesta.

21. Napokon matka v odvolaní žiadala, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie v časti úpravy online komunikácie, nakoľko takáto úprava nie je potrebná. V tejto súvislosti poukázala na súvisiaci rozsudok v konaní o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému (Okresný súd Košice – okolie rozsudkom sp. zn. 19P/248/2020 zo dňa 18.01.2023 rozhodol, že po dohode rodičov je otec oprávnený komunikovať s maloletým G. online so zapnutým zvukom a kamerou v stredu a v nedeľu v každom týždni v dobe od 19:00 hod. do 20:00 hod., pričom uvedené dni a čas online komunikácie platia pre každého z rodičov a budú sa realizovať počas bežných týždňov ako aj počas prázdnin. Rodičia sa dohodli na online komunikácii nad tento rámec v deň menín a narodenín maloletého G., na Štedrý deň, na Silvestra a na Medzinárodný deň detí, pričom Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 23CoP/57/2023-887 zo dňa 26.10.2023 uvedený výrok zrušil a konanie v tejto časti zastavil).

22. Odvolací súd sa s námietkou matky nestotožňuje. Pokiaľ bola v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu uvedená online komunikácia zrušená tak z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Prešove vyplýva, že dôvodom bola jednak nejednoznačnosť rozhodnutia a jednak možnosť ponechať komunikáciu aj na mimosúdnu dohodu rodičov ako i preto, že styk otca s maloletým je dostatočne zabezpečený osobným kontaktom. Odvolací súd v tejto veci zastáva názor, že komunikácia medzi rodičmi nie je bezproblémová, o čom svedčia aj podané trestné oznámenia či podnety na príslušný Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny. Aj takáto online komunikácia zabezpečuje preto styk maloletého s druhým rodičom, u ktorého sa momentálne nenachádza a to aj počas letných prázdnin čo je v záujme maloletého.

23. Z týchto dôvodov mal odvolací súd za to, že konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Rozsudok okresného súdu preto podľa § 387 ods. 1 CSP vo výrokoch II., III., IV., V., VI., VII. ako vecne správny potvrdil vrátane závislého výroku o trovách konania, pretože správne aplikoval ustanovenie § 52 CMP.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 57, § 58 ods. 1, § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko návrh na náhradu trov konania nebol podaný. Neboli zistené ani dôvody pre aplikáciu ust. § 55 CMP.

25. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b)

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP). Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).